

HRVATSKI LIST

Godina I.

Pula, utorak 21. prosinca 1915.

Broj 160.

Austro-ugarska mornarica u Draču.

Brzjavne vijesti.

Rat na Balkanu.

Gubici na Vardaru.

Sofija, 20. decembra. Po usanovni vrhovnog vodstva bugarske vojske iznosi broj poginulih Engleza i Francuzu, koji su u zadnjim bojevinama pokopani, 27.000 ljudi.

Zarobljenici u Bugarskoj.

Sofija, 20. decembra. U velikom je zarobljeniškom logoru u Kăstendilu došlo do sukoba između francuskih zarobljenih časnika s engleskim i srpskim. Francuzi su časnici izjavili, da ne mogu ostati zajedno niti sa Srbinima ni sa Englezima, pak je komandant logora morao razdijeliti zarobljenike prema narodnosti.

Neutralna zona na Balkanu.

K 0 i n, 20. decembra, „Kôlnische Zeitung“ javlja iz Sofije: Ministarski je predsjednik Radoslavov izjavio, da se pregovori glede ustanovljene neutralne zone nalaze u povoljnijem stadiju. Posto su se omogućili izravniji dogovor Bugarske s Grčkom, te će doskora doći do željenog utapančenja, jer se na Balkanu ne može tripteti, da četvorni sporazum sakuplja svoje čete na neutralnoj zoni. Iako bi Bugari prodriči na grčko područje, to oni zajamčeni Grčkoj povratak Solunu. Čini budu bugarske dele dovršile svoje zadace, uzmaći će opet na svoju granicu.

Grčka i ententa.

Grčki izbori.

London, 20. decembra. „Times“ javlja iz Atene: Da predstojeće izbore postavljeno je samo 450 kandidata, koji su se gotovi za izjavili za neutralnost. Većina su pristase ministarstva; četverostrana su pristase bivšeg ministra finansija Dimitrapulosa, od prilike dve trećine u stranački drugovi ministra unutarnjih posala Gunarisa. Budući da venecijci ne će sudjelovati u izborima, ne očekuju se nikakva iznenadjanja.

Princ Djuro — grčki zapovednik.

A t e n a, 20. decembra. Grčki se krase još Djuro nalazi u Seresu, gdje je preuzeo zapovjedništvo ondje sakupljenih grčkih četa.

Grčki problem.

Lugano, 20. decembra. „Secolo“ opominje općinstvo, neka se ne podaje nikakvom iluzijama glede mogućnosti nove ofenzive na Balkanu. Solun je u svakom slučaju zalog protiv Grčke, grožnja protiv Bugarske i velika zapreka za naumljeni pohod Nijemaca protiv Engleza.

Princ Djuro — grčki zapovednik.

A t e n a, 20. decembra. Grčki se krase još Djuro nalazi u Seresu, gdje je preuzeo zapovjedništvo ondje sakupljenih grčkih četa.

Grčki problem.

Lugano, 20. decembra. „Secolo“ opominje općinstvo, neka se ne podaje nikakvom iluzijama glede mogućnosti nove ofenzive na Balkanu. Solun je u svakom slučaju zalog protiv Grčke, grožnja protiv Bugarske i velika zapreka za naumljeni pohod Nijemaca protiv Engleza.

B a s e l, 20. prosinca. Prema vijestima iz Pariza, odklonila je grčka vlast zahvat entante, da uskrati neprijatelju prijelaz preko grčke granice.

Ateni vijećaju.

A t e n a, 20. decembra. Ministarski je predsjednik Skuludis vijetao s ministrom rata i pročelnikom glavnog stožera o priklama u Makedoniji. Predmetom su vijetanja bili i bugarski predlozi gleđi ustanovljene neutralne zone od Bitolja i Gjevgjevije, kao i isprážnjenje Končala po Bugarsku. U sluzbenim krovugima ne vjeruju da sada u njemacku invaziju na grčko tlo, pa drže, da će do toga tek onda, kada bude postala neizbjieživo.

H a g, 19. decembra. (D. u.). „Daily News“ javlja iz Atene: Poslanici entente posjetili su zajedničku Skuludisu. Ovaj se posjet stavljao u svezu sa grčkim prosvjedom protiv utvrđivanja grada Soluna.

Solunsko pitanje.

B e r n, 20. decembra. Iz Pariza se javlja: „Temps“ razlaže u uvodnom članku o solunskom pitanju i izvodi: Solun će biti daska za šah, na kojoj će se odi-

grati evropski rat. Saveznici ondje postavljaju figuru, koja će igrati važnu ulogu u političkom potenciju od Ostendea sve do Bagdadu. Sporazumak s Grčkom pruža saveznicima sve okolice, da se pripreme za obranu i za opsadu. O budućim operacijama veli, da se je kralj Konstantin obvezao, da ih ne će spriječavati, a u drugu ruku ne će da upušti u horbu, pa stoga se Grčka povlači, da izbjegne svakom konfliktu. Na budućem ratnom području ostaje samo jedna divizija u Solunu u znak, da luka nije prestala da bude grčkim posjedom. Ova divizija ima analog, da ne sudjeluje u boji. U članku se napokon upozorju: Grči, da se entanta nade preokretu. Grči moraju stići u vrijeme, da im odluka saveznika pruži veću zaštitu nego li jamstva cara Vilima i bugarskog kralja Ferdinandu.

Cete četvornog sporazuma se utvrđuju.

R i m, 20. decembra. (D. u.), „Tribuna“ javlja iz Atene: Cete četvornog sporazuma grožnjava rade oko nove obrambene linije na poluotoku Kalkidike sa bazom u Kasandri.

Iskrčavanja u Solunu.

M i l a n, 20. decembra. (D. u.). „Socilo“ javlja iz Soluna: Englezii su zadnjih dana iskrčili 100 topova te objavljaju nova iskrčavanja ceta u luci. Na Gergelj-Doirani i Strumici je glavna skupina Engleza i Francuzi koncentrirana u okolicu Kilkisa, cije su prednje straze na kolodvoru u Doiranu blizu Bugaru, koji već četiri dana nijesu ispalili nijednog hita.

Iz Italije.

Italija u Albaniji.

R i m, 20. decembra. „Tribuna“ naglašuje, da je Albanija prevorenuta u veliki logor za reorganizaciju Srba, kamo ih je prebjeglo oko 150.000. List zeli Srbinu uz pomoć Talijanaca sreću bilo u sadasnjim borbama, da neprijatelju zatvore vrata u Albaniju, bilo u velikim borbama, što će još slijediti. Albanci ne zdajući a hodoj budućnosti svoje zemlje. Akcija Italije znaci početak borbe na novom bojištu.

Iz Engeske.

Strategija uzaka.

L o n d o n, 20. decembra. Pod naslovom „Strategija uzaka“ piše Sidney Low u „Daily Mail-u“:

Britiske su armeje opet zaokupljene s kretnjama, s kojima smo se bolno upoznali u avgustu 1914. One se u Srbiji i Mezopotamiji povlače na novu frontu. Nas se rat u susjedi sastoji od ovih strategijskih uzaka. Mi dopremamo na bojiste preslabale cete, koje zaustavljaju pretežna većina neprijatelja ili tegobni terai. Mi vojujemo sa zamjernom hrabrošću, postignjem jedan do dva sjajna uspjeha, a zatim se povucemo. To se je dogodilo kod Monsa, kod Antwerpena, u Srbiji, na Galipolu i u Mezopotamiji. Počeli smo rat time, da smo poslali dva vojna zbara u Belgiju. Ovi su prekasno onamo stigli i ujedno se našli pred nadmoćnim neprijateljem. Naš je uzrok bio veličjan, ali zlokoban. Britiska je redovita vojska pretrpjela udare, od kojega se nije oporavila sve do danas. Naša jedino izobraženje cete izgubile su razinjerenje vrio mnogo časnika i momaka, kao i vrio mnogo ratnoga pribora. Naši su se najbolji ratni strojevi teško poremetili osim na početku rata. U članku se začinjaju razlozi o podsticanju na Galipolu, u Srbiji i u Mezopotamiji. Napokon se veli: „Je li to strategija ili razborit politika? Možemo li se nadati, da ćemo izvojivati pobedu nizom beskorisnih navalja, koje

se svršavaju uzmakom? Možemo li uzdrati ove sveudijne gubitke u ljudima i u novcu, kojima ne odgovara nikakav vojnički uspjeh? Mi govorimo o ratu, što ćemo ga voditi, dok neprijatelj savsim ne obnemogne i smalške, ali mi ćemo sami teže osjećati ovu obnemogost, negoli neprijatelj. Budemo li dalje kročili ovim putem?“

Zapadna granica Egipa ugrožena.

L u g a n o, 20. decembra. Od više se strane javlja, da su Arabi na zapadnoj obali Egipa navali na Engleze, „Corriere della sera“ javlja, da je dne 13. decembra bio okršaj kod Marsa Matruhe između čete pukovnika Gordona sa kakvih 1200 Araba, gdje su Arapi ostali pobijedni. Englezii su se moralni povuci. „Ordine“ iz Engleske javlja iz Kaira da su ova neprijateljska prouzročila Sidi Ydris i Nur Bey. Nur Bey zauzeo je više oaza, te je uđajan samo 5 sati od Marsa Matruhe. Daje se javlja, da je mnogo časnika muslimana prešlo Arapiama i da momčad hajde hajde nije hajla strijeljati. Englezii poduzimaju oštре protutvrtne mјere.

Iz Amerike.

Izvoz municije iz Amerike.

B e r l i n, 20. decembra. „Vossische Zeitung“ dobiva iz New-Yorka, da prema američkim listovima počinju ratne dobitne oduševljenje industrije za četvorni sporazum stavljanju u pogibao vojnu spremanje severne Amerike. Državni je tajni mornaricu Danielsa ostrom riječima napao industrije oca, koji se ostvaruju u dobari oči za gradnju američkih ratnih brodova, budući da su prenartirani na radučima za četvorni sporazum.

Wilson na putovanju.

V a s i n g t o n, 19. decembra. (D. u.). Vjenčanje Wilsona sa gospojom Galt bilo je bez svake svećanosti. Mladoženje otpušnjava na 14 dnevno ženidbeno putovanje.

Druga američka nota Austriji.

K öln, 19. decembra. (D. u.). „Kôlnische Zeitung“ javlja iz Washingtona: Američka vlada nanjerava upravitelju Austro-Ugarskog drugu notu. Općenito je minjene, da je američka vlada prešla predaleko i sada se traži način, kako da se pogrešku popravi. Za sada se još ne će zaključiti definitivni odgovor, dok se Wilson ne povrati sa svadbenog putovanja, t. j. u prvoj sedmici januara.

Američka pomoć Srbima.

Kristianija, 20. decembra. „Daily News“ javlja: „Do malo će vremena olupiti iz Amerike parobrod kreat života, obućom i lijekarjama. Što je sve odredjeno za Srbiju. Polovinu troškova podmiriti će Rockefeller, a drugu će se podmiriti darovima.“

Njemacka mornarica na križarenju.

B e r l i n, 20. decembra. (D. u.). Službeno se javlja: Dijeljivo naše mornarice tražili su zadnje sedmice u Sjevernom moru neprijatelja, križarili su onda nadzirajući trgovinu dne 17. i 18. decembra u Skageratu. Tom su zgodom pretražili 52 broda i zaplijenili parobrod, koji je vozio kričmarom u robu. Cijelo ovo vrijeme nije se engleska mornarica nigdy pokazala.

Izvoz živeža iz Ugarske.

B u d i p e š t a, 20. decembra. Službeni laki obledođujući naredbni ministar trgovine, prema kojemu se iz područja zemalja sv. krune Stjepanove ne smije postoljati brašno od pšenice, rži, ječma, kuruze i riže, kao ni slanina, salat, mast i svinjetina.

Podupirajte Družbu!

izazi svaki dan u 6 sati ujutro u Puli u nekih današnjih ulici Josip Krapotić, Trg Gustava I ili ulica Radičevića 20, gdje se nalazi tiskara, urediljivo i uprava i stan. Za sredinu odgovara izdavači Josip Haža. Telefonski broj 58. Brošuračke študiole 36-815. Predsjednik Izvrsna 2 K 40. mjesecu. O k tromjesečno, pojedini broj stane 6 helera. Oglašne račune se po 20 h jednostupni petitetak (3 mm)

Nove odredbe osobnog prava.

(Dalje.)

2. Skrb za ownu djecu, kojima se roditelj rastave.

Iz važnih uzroka smiju se i katolički supruzi rastaviti i lučiti se od skupnog stola i postelje. Inovjerski supruzi smiju se i rastaviti i razakoniti iz valjanih uzroka.

Službeni rastavljenja ili razakonjenja su podga negda savsim rijetki, ali se u zadnjih deset godina vanredno mnogi. Zakon bio je stoga dužan gledati da se brakovi ne luče bez velike nužde. Sud ima pravo izručiti djecu onome rastavljenom ili razakonjenom suprugi, koji se za njih više brine. Sud može kasnije povratiti napravljenu imenu ocu ili materi oduzetu im dijete, napravljenu tom, da je mnogo časnika muslimana prešlo Arapiama i da momčad hajde hajla strijeljati. Troškove za odgoj mora plaćati uvek otac djeteta.

I onaj suprug, koji nema sa sobom svoje dijete, smije općiti i zadržavati se s njime. Ako ne potrebuje ovlaštenje je sud, da to potanko odredi, kada se tako kad je treće osobom.

Skrb za nezakonitu djecu.

Novi se zakon brine osobito za ubogu nezakonitu djecu. Koliko djece moralo se je sramiti u školi i drugdje za to, što se nijesu pisali jednakno, kao ostala njihova braći na materi.

Sada može tako muž da svoje ime onom pezakoniju dijete svojim ženama, koje je godišnje zadržavaju, za preuzimanje prezimena djeteta majka i njezinog nezakonitog djeteta. Ako ono nije punoletno, skrbnik njezog i sirotinski sudac smiju privoliti mjesto djeteta na promjenu njezog imena. Muž mora učiniti molbu na svoj pokrajinski sud (za ne je u Tratu), i priwoziti joj vlastiti izjavu ovjerljivu na sudsnu ili pred bilježnikom (§ 8 i 165. o. g. z.).

Najkraći put je ovaj: muž žena i njezino dijete idu na sud, skupa sa njegovim skrbnikom, ako nijesu već oni sami njezini skrbnici. Na sudsnu prosa, da se njihova izjava umre na zapisnik, ili mogu se u domu napisati i moliti, da se ovjerjuju njihovi potpis, i da pupilarni sudac na to privoli. Potom odaslužiti molbu, izjavu i sučevu privolu na političku pokrajinsku oblast.

Zakon izričito kaže, da dijete ne postane zakonito ni poslije promjene svojeg imena u ono od maternog muža. Dijete prima ime, ali ne dobiva nikakvog prava nad imanjem skupa s drugom zakonitom djecem materi se. Ona ne gubi tako kad je došla u sudsnu i poslije nješljivi stogod.

— Dosada bili su dužni brinuti se za nezakonito dijete jedino njegovim roditeljima, na prvom mjestu nezakoniti otac; poslije majka, kada je otac bez imanja i ne može se nista zasluživati uslijed bolesti, vojnike službe itd.

To još vrijedi, da za dijete ne može skrbiti ni otac, ni majka. Zato 9. i 166. o. g. z. određuje, da se odsada moraju brinuti i za nezakonito dijete svoje kći i otac i majka njezina t. j. djed i baba djeteta.

I tako uboga dijeca, koja su bila dosada bez nikoga na svijetu, ubrajuju se medju članove maternog rodbine. O tome će se govoriti i dalje u nasladnjem pravu.

Nove su i važne slijedeće odredbe: „Nezakoniti otac dužan je nositi troškove poroda i prehrane kroz prvi šest tjedana po rođenju. Treba li rođiti ljekeničku, to ga mora platići nezakoniti otac. Ti se troškovi mogu utjerati do tri godine po porodu. Kasnije, prešlo je 20. godine za vrijeme vijeće (§ 11 i 168. o. g. z.).

Ako otac umre njegovo dugovanje prama svojem djetetu izvan zakona, pre

lazi na bastinike mu upravo tako, kako svaki drugi dug.

Ako kogod sâm, ili po sudbenom dozvani, uzme svoje nezakonito dijete k sebi, te ga odgaja i hrani u domaćoj zajednici, u slučaju da otac umre, mora se i ono odgajati i hraniti kako i ostala njegova djeca. Ta dužnost prestane kada ono nezakonito dijete uzmre i može brinuti se samo za sebe. Ako je otac umre i bio tako siromah, te nije ostavio dosta, da se niti njegovu zakonitou djecu ne mogu dobro prehranjivati, u tom slučaju nemaju naravno nezakonita djeca prava na boju opkuru i uzgoj od one zakonite. (S. 13. i 171. o. g. z.)

Ta prava nemaju nezakonita djeca, ako im je otac umro prije 13. oktobra 1914. (§ 18.)

Nezakonita majka ima pravo uzgajati sama svoje nezakonsko dijete. Otac mu mora pišći troškove, ali nema prava uzeći dijete k sebi, sve dokle majka skribi dobro za njega. Ali ako bi dobrobit djetetova došla u opasnost, uslijed zlog materinog uzgoja, smije tada otac ili uzeći dijete sebi ili potjeriti ga u sigurne ruke (§ 12 i § 169 o. g. z.). Ako bi se tomu majka protivila, otac može obratiti se na sud i obiliti njegovu zaštiti.

Lord Holdane o miru.

Kao odgovor na prijedlog njemačkog kancelara, da se počne raspravljanju o miru, izjavio je lord Holdane:

"Nema njemackog naroda na svijetu, s kojim bi se moglo o miru raspravljati".

"S Njemackim glavnim stanom nije nikako moguće govoriti o miru".

Jedini odgovor njemačkom samohvalama jest onaj, što je Kischener dao: Oslabljenoj Njemackoj mora se ponovno navijesiti rat".

"Matin" piše: Rat je dospio do mrtve točke. Vojske Njemacke ne mogu izvjestiti nijednog većeg uspjeha, njezine flanebine bivaju svakim danom slabije; njemačko gospodarsko propada.

Što da kažemo na takvo pisanje enten-
tine Stamps?

Razne vijesti.

Prof. Ivan Miljenić umro je dne 28. novembra u Cresu. Rodjen je u Miljenićima na otoku Krku, gdje je ostavio sebi vječni spomen, sagradiv na svoj trošak crkvu i školu. Službovaо je kao profesor na preparandiju u Kopru. U svojoj je 60. godini dosao u Cres u penziju, budući da je njegova supruga Creskinja. U Cresu je proboravio zadnjih 20 godina, te je zborom i tvornicom radio za hrvatsku stvar. Na lipjem se spravio, na koji je po-
hrilo sve bez razlike narodnosti, roda i spola, vidjelo, kako su ga svi štovali.

Poštanski paketi zabranjenog sadržaja i nedostatnog ovoga. Ustanovo se, da postanski omota za bojno polje, usprkos opetovnili zabrana, sadržavaju predmete, koji se lahko pokvare, kao npr. svježi kruh, slatkisi, med, svježe voće — osobito grožđe — svježi sir, maslo, rajčice, pečeno meso, masti svake vrsti, brašno sirova jaja, pa čak i krumplji, osim toga zestoka pića svake vrsti, žigice i slične stvari.

Ovi predmeti stigni, na opredjeljeno mjesto u takvom stanju, da ih nije moguće uživati, te unistiti uz to čak smotke, smotice, duhan itd., što se nalaze u istom omotu, kašto odijela, rišenju itd. tako da sav sadržaj posljeku postane pose neuporabiv.

U isto vrijeme vlasnitoj zemlji odnizamo na taj način veliku množinu živeža i odijela.

Treći turski pohod na Egipat.

Crtica iz povijesti.

Kako svj znaci ne varaju, sprem se turska vojska, da iz Sirije provali u Egipat, da ga, s osvojiti, projteri iz zemlje omražene Englezima i priklopiti joj svemu carstvu — po treći put, kako čitamo u povijesti. Starislavno bojne poljane bit će i opet doskora pozorismom krvavih borba, no sad se ne radi više o sudbinu samoga Egipta, nego o svjetovnom engleskom gospodstvu.

Četiri stotine godina imade tomo, sto je Egiptu propala dinastija Abasovića te je ta „zemlja faraona“, kako ju običavamo nazivati, potpala pod Carigrad. Rijetko je koja država staroga, srednjega i novoga vijeka vidjela toliko osvajača, kašto eto upravo Egipt. Ta svj su go-

Paketi za bojno polje ne bivaju dosta dobro zavijeni: najviše puta u papir, a ne u platinu i uzo to slobo ili baš nikako vezani. Upotrebljavaju obično kiste od slabog drva, koje su obično slabo zabi-
jezani. I ove kiste treba takodjer obri-
jezati.

Sadržaj ovih avako slabo omotanih poslijaka ispadava van iz paketa, tako da onaj, komu je isti naslovjen, uopće ništa ne dobije.

Naslovni visi putnik nesni točni ili obično pisani samo olovkom. Papiri, na kojima su pisani naslovi, ne bivaju prilje-
vani gumom na paket, već se ih obično privrjeti samo pebatnim voskom, i tako se naslovi izgube.

Vise putnik manjkaju naslovi pošiljača, tako da se ove pakete ne može izričuti ni onomu, koji ih ima primiti, ni onomu, koji ih je otpsalao. U svaki postanski paket, koji se salje na bojno polje treba dodati na jedan listić prijepis naslova, da u slučaju ako bi naslov na omotu postao nečitljiv, da se ovareuju paket, nadje, komu se ima isti izričuti.

Ne smije se poslijati žigice, već samo malene strojeve za upaljivanje cigareta. Niže tone dugo, što je zigorić cijeli van-
gu poslijaka namijenjen za bojno polje ujedno sa svim paketima. Radi lakši-
mjenjivosti pojedinka, mnogi su vojnici tako ostali bez darova, što su im bili na-
mijenjeni.

Uzrok, zašto toliko paketa ne stize u ruke naslovnika ne treba tražiti u tome, kako se često misli, u nedostatnom po-
slovanju bojne poste, nego je to treba pripisati samu omotu, koji paketu salju, koji još uvijek neće da razumije, da su vi propisi o sadržaju i zamatanju po-
stanskih omota za bojno pole izdani samo u interesu onoga, koji salje i koji prima.

Duznost je svakog, da se strogo drži ovih propisa. Samo tako bit će moguće, da se i u budute uzdrži saobraćaj paketa za bojnu poštu.

Uzor domobjublja jedne matere. Novo pokolenje, koje preživjeće ovaj svjetski rat, ne će više trebati da traži primjere za junaku i junakinja djela u staroj grčkoj i rimskoj povijesti, jer se je u velikom ovom vremenu pokazalo u redovima voj-
nika naše vojske i vojske naših vjernih saveznika toliko junakstvo, odvajanstvo i smješljost, da nam se sasluha izjeda djela pojedinih starodrevnih junaka čime prema ovima gotovo neznačajno.

I priopovijesi o onoj spartanskoj materi, koja je sinu, stono je polazio u boj, pre-
dala bila štit s riječima: „Illi s ovim ili
na ovom“ (I. vrat i se ili sa štitom ili
nekta te kao junak poginula na štitu de-
nsu sa bojista) ne će imati u buduće
više toliko moralne snage, jer je spartan-
ska mati nije više u povijesti jedina žena, koju je ljubav prema domovini u-
višenja napolj materinska ljubav prema svomu sinu. Takovo je domobjublje sijajno zasvjeđočila za francusko-njemačkog rata 1870. mati tadašnjega poručnika, a sa-
dasprijev slavnoga njemačkoga generala Litzmannu, junakoga osvojitelja grada Kovna u sadašnjoj vojini. Domobjublja je naime mati pisala svomu sinu, kad je po-
lazio na rečen vojnu, ovo pismo.

Dragi sine! Bol mi, što ne mogu još jednom da te zagrimim. No veća od ove boli je moja radost, što sto možes da podješ u boj. I ja znudem, da ćeš svoju majku prave razumjeti, kada oni sto svoj oprastoj pozdrav izrazuje riječima: Nije od potrebe, da se opet vratis, ali potre-
bito je, da učiniš svoju dužnost!

Nema sumnje, da imade i danas medju našim vrlim ženama na hiljade i hiljadu takovih matera.

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

B e c , 20. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojiste.

Nikakovi osobiti dogodjaji.

Talijansko bojiste.

Na cijeloj fronti umjerena topnička djelatnost, koja je samo u odsjeku Chiese i u području Col di Lana postigla veću zastinu.

Šrpsko bojiste.

Cete generala Kóvessa zauzele su na juris iako izgradjene neprijateljske pozicije u prigibu Tare, jugozapadno Bijelopolja i kod Gedusa, sjeverno Berama. U borbama na Tari zaplijenili smo tri bri-
za, 2 poljska topa te 1200 pušaka.

Zaujenik poglavice generalnog stožera pl. H. Šefer, podmarsal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 20. decembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Istočno bojiste.

Vatre naših obalnih baterija protjerale je neprijateljske monitore, koji su juče popodne bombardirali Westende. Na fronti smo u zivuhu topničku djelat-
nost bacili uspiješno u zrak više lugu-
ma.

Balkansko bojiste.

Jučer bile su kod Majkova daljnje borbe uspješne po austro-ugarske cete. Zarobljeno je više stotina momaka.

Vrhovna vojna uprava.

Na frôntu u Dardanelima:

U odsjeku Anaforte i Ariburna topnički dvojboj i borba bombama. U odsjeku Seddibahra bombardirali smo sa učinkom pozicije bacala bomba i torpeda kašto i neprijateljsko topništvo, koje smo usukali. Dio neprijateljskih jaka-
raka je razoren.

Austro-ugarska mornarica pred Draćom.

Lugano, 20. decembra. (D. u.) "Gazzetta di Venezia" javlja: Austro-ugarska mornarica, od prilike 20 ratnih brodova pojavila se pred Draćom, te je potopila sve parobrode i jedrenjace svake narodnosti. Austro-ugarski je časnik po-
šao sa dvinom marinama na talijanski brod "Sarmelitano", da pregleda isprave, te očito rastrošte talijansku zastavu. Austro-ugarski je diplomatički zastupnik zajedno s stanovništvom Draća, koje se je bejalo bombardovanja, da Austro-Ugarska pozna iskušena crvsta u odanost stanovništvu, te mu neće ništa na zao učiniti. Pri-
stutnos mornarice dokazuje neistinu tvrdnje, da Italija viđala morem te da će da-
dapce Austro-Ugarska, a ne Italija na-
skoro iskratiti čete u Albaniji. Potopljene brodove imu u svrhu, da se prepreči
oprakva Srbija. U večer, kad je austro-
ugarska mornarica već davno otplovila,
stigla je pred Drać talijanska, nu nije
mogla izbrisati dubok utisak sto ga je
učinila austro-ugarska mornarica na pu-
čanstvo u Draću, koje je vrijedjalo, izgu-
gavalo i sramotno ponosanje Talijana u Draću.

Dobrovoljni prinosi.

Naša je uprava primila te će proslijediti svrši slijedeće prinosove:

Za hrvatske škole u Puli:

Prigodom smrti svog rođaka Mihe Međića umjesto vijenaca na njegov grob daruje g. Josip Medić iznos od K. 10—

G. Josip Baselli daruje prigo-
donje "Božićnice" za hrvatske
škole

250

Ukupno K. 12,50
Prije izskazano K. 2438,64

Sveukupno K. 2450,64

koji iznos bje otoslan ravnateljsku "Državu sv. Cirila i Metoda" na Vo-
losko.

Za evakuirice daruje g. J. Baselli K. 2,50.

Istarska Posuđilnica u Puli

Tko želi uložiti sigurno svoj novac na štednju, tko ima platiti "Posuđilnicu" interes ili što na račun svog duga, tko bi htio u potrebi da digne koliko iz svog uloška kod "Posuđilnice"

taj nek ide

u delavnik izmedju 6 i 7, a u nedjelju i praznik izmedju 3 i 4 sati popodne u "Narodni Dom" (palac "Istarske Posuđilnice") na

II. kat u pisaru d.r. L. Scalier, odvjetnika i vojničkog branitelja.

Abukura potukao Turke, koji su došli bili u pomoć.

Garigradski je sultan Mahmud godine 1800. poslao u Egipat proti Francuzima jakе pomoćne čete Albancu, kojima je bio na čelu sultan Muhamed Ali, muž turskoga porijekla iz Kavale u Makedoniji. Ovaj se uroti proti sultunu, a podigne se i proti Englezima, koji su u to potukli francusku vojsku i osvojili Aleksandriju i Rosetu. Dvaputa ih je slavado i konačno protjerao iz Egipata. A i sulta-
neve čete, koje su bile postane proti nje-
mu, nijesu bolje prolazile, tako je te druge veliki pohod Turaka na Egipat godine 1839, svršio turškim porazom, a Mohamed Ali postao gotovo neovisnim gospodarom Egipata. Tek kasnije su ga Englezii prisili, da prizna sultana za vr-
hovnog vladara.

Trideset godina kasnije umiješane su u egipatsku politiku i opet Englezii, koji su od vjekova težili, da se u „zemlji faraona“ ugnježde. U noći od 29. na 30. avgusta 1882. iskren lord Wolsey na Suez-
kom kanalu kod Port Saida engleske indijske čete, potuće urođenjima kod Tel el Kebira i okupira Egipat, stavši ga na oko tek — pod sultana suverenitet.

U svjetskom je ovom tratu Englezii ukrinjala taj suverenitet i imenovalo po sebeoga sultana, Huseina Kamela iz kuć Mekmeda Alije, no kraljevstvo njegovog i kenglesko gospodstvo u Egipitu biće bez sumnje kratkoga vijeka, jer dana-
ve nitko ne sumnja, da će treći po-
uhod na Egipat svršiti sjajnom pobjedom
turske i savezničke armade.